פרשת ויצא

י' בכסלו 5787

עלון מס' 556

כניסת השבת	16:18
צאת השבת	17:17

ויצא יעקב

יעקב אבינו יוצא מהתיאורטי, ישיבת שם ועבר, למעשי, כלומר כל הניסיונות שיצטרך לעמוד בהם כדי לקבל את השפע ולהפוך ליעקב אבינו. הקב"ה רוצה את התפילות שלו, רוצה את העבודה הרוחנית שלו, וגם אנחנו כדי לקבל שפע, צריכים כמו שם הפרשה, להחליף את 'הכפתור' ל'ויצא' כלומר לצאת מהתיאורטי והסטטי, לקום ולעשות ובעיקר להתפלל, השפע, 'הדבר דואר' יגיע אלינו, אבל אם לא נלך לסניף הדואר ונבקש אותו, נשאר בלי כלום! כמו שהיה עם **איזה יהודי מתכנת מחשבים**, אותו מתכנת הוזמן ע"י הישיבה, לבנות להם תוכנה, כדי לתפעל את כל ענייני הישיבה. במהלך עבודתו ביקש רשימת תלמידים, כדי לבדוק משהו בתוכנה. הוא הוציא שם אחד לדוגמא והדפיס מכתב עם שם ילד ובו נוסח - 'שמחים להודיעכם כי ילדכם התקבל לישיבה, ויש להגיע להסדיר את התשלום' תפס המשגיח של הישיבה את הדף וצחק 'מדוע אתה צוחק?' שאל המתכנת והמשגיח השיב 'כי מכל השמות שיש, העלית דווקא שם של ילד, שאנחנו לא מקבלים אותו לישיבה' 'טוב, זה סתם, זו רק דוגמא, אני פשוט בודק את התוכנה' אמר המתכנת למשגיח.

כעבור יומיים הדפיס המזכיר את כל ההודעות שצריך לשלוח לאותם אלו שהתקבלו לישיבה, עם הנוסח 'שמחים ומתרגשים, כי בניכם פלוני התקבל לישיבתינו... ' הדפיס את כל הדפים והכניס אחד אחד למעטפה. על השולחן נשאר אותו דף דוגמא, שהדפיס לפני יומיים אותו מתכנת, אבל המזכיר, לא ידע כלל מזה ולא שם לב והכניס גם את אותו דף למעטפה ושלח להורי אותו בחור. ההורים קיבלו את ההודעה שבנם התקבל ויצאו בתופים ומחולות... הגיעו אותם הורים כדי להסדיר את התשלום והמזכיר אמר להם שהוא מצטער והבחור אינו מופיע אצלו ברישומים 'מה זאת אומרת לא מופיע? הנה, קיבלנו מכם מכתב'

הלך המזכיר וקרא למשגיח והמשגיח הסביר שהבחור לא מופיע ברישומים, אך ההורים הציגו לו את המכתב והמשגיח חשכו עיניו, הוא מיד הבין שזה אותו מכתב, שהמתכנת הדפיס בתור דוגמא... והיה כאן פיספוס, כי במקום לזרוק את המכתב לפח, הוא נשלח להורי הבחור בדואר ע"י המזכיר בטעות נוראה!, מה יעשה עתה המשגיח? הוא בלע צפרדעים וקיבל את הילד לישיבה בעל כרחו!. כשהלכו הורי הבחור, התקשר המשגיח למתכנת ואמר לו: 'אתה לא יודע מה עשית לי?! בגללך קיבלנו אחד שלא רצינו אותו לישיבה, אמרת רק דף דוגמא וראה מה קרה? הבחור הזה עשינו עליו ישיבות ארוכות וראינו שמכל הבחינות, הוא לא מתאים, ועכשיו העמדת אותנו בפני מצב מביך מול הוריו וקיבלנו אותו בלית ברירה!' 'אני אשם שלא זרקתם את הדף לפח?' אמר המתכנת למשגיח.

עברה שנה והיו צריכים לערוך כמה עידכונים ושינויים בתוכנה וקראו שוב לאותו מתכנת. הגיע אותו מתכנת והתחיל לעבוד, כשראה את המשגיח שאל אותו 'תגיד לי, מה נהיה עם אותו בחור שלא רציתם אותו וקיבלתם אותו בעל כורחכם בגללי?' 'איזה בחור?!' ענה המשגיח בהתלהבות 'הבחור הכי חזק בשיעור, הבחור הכי חברותי, הבחור עם החסד הכי גדול שיש! אשרי יולדתו! תודה רבה רבה ששלחת לנו אותו, בזכותך קיבלנו בחור איכותי, מגלגלים זכות ע"י זכאי' התפלא המתכנת ובירר מעט על שמו של הבחור ומשפחתו, והסתבר שהוא מכיר את האב. התקשר המתכנת לאבא ואמר לו: 'אתה לא מבין כמה מתפעלים מהבן שלך בישיבה?! גומרים עליו את ההלל עם ברכה... אתה יודע מה אומר על בנך המשגיח? איזה סופרלטיבים?! והאבא התמלא משמחה, והמתכנת שידע את התשובה, שאל בכל זאת את האב: 'תגיד לי, איך הצלחתם להכניס את הבן שלכם לישיבה?'

ראה' השיב האב למתכנת 'הפעלנו קשרים, פרוטקציות ומה לא? ושום דבר לא עזר! היה ברור לנו שלא יקבלו את בננו, התאכזבנו קשות, כי מאד רצינו שבננו ילמד בישיבה הזו, זה היה חשוב לנו מאד מאד! אז אמרתי לאשתי, קשרים וכל מיני פרוטקציות לא עזרו, אין לנו על מי לסמוך אלא על אבינו שבשמים, והחלטנו שבלילה אנחנו הולכים לכותל, ואכן הלכנו אשתי ואני לכותל, וכל אותו הלילה עד הבוקר שלמחרת, היא בעזרת נשים, אני בעזרת גברים, קראנו, כל אחד מאיתנו ספר תהלים בדמעות! התפללנו וביקשנו, ואחרי יומיים קיבלנו את המכתב שבו מודיעים לנו שבננו התקבל לישיבה ושמחנו, כי ידענו שהתפילה בכותל, לא הלכה ריקם!

והסתבר שבדיוק באותו הזמן, שהמתכנת הדפיס את מכתב הדוגמא סיימו אותם הורים את ספר התהלים בכותל.... אז הם הפעילו פרוטקציות וקשרים וכל מיני אנשים רמי דרג ומושכים בחוטים ולא עזר, אבל "כשהפעילו" את אבא שבשמים ע"י קריאת התהלים, בנם התקבל גם בדרך לא דרך... כביכול בטעות... כי כשאתה מתפלל חזק, הקב"ה יעשה שיבוא איש מחשבים, ידפיס מסמך דוגמא, בדיוק על הילד שלא רוצים לקבל אותו, ישאיר אותו על השולחן ולא יזרוק לפח, בישיבה יבחינו בנייר הזה וישלחו אותו כמו לכל שאר התלמידים שהתקבלו. הכל בידך רק צריך לפעול 'ויצא'.

בעל חנות קטנה למכשירי חשמל בשם אלי, ששוכר את המקום, נקלע לחוב כספי כבד.

ביום חמישי בערב הגיע אליו בעל הנכס והודיע לו שאם בימים הקרובים הוא לא מעביר עשרת אלפים שקלים, החנות תיסגר. אלי חזר הביתה שבור, אבל החליט לא לתת לייאוש לנצח. הוא סיפר לאשתו על המצב, והשניים החליטו שבשבת הזו הם לא מדברים על דאגות, אלא מקבלים את השבת בשמחה ובאמונה שלמה שהכל לטובה.

ביום שישי בבוקר, אלי פתח את החנות בתקווה למכור משהו, אבל הרחוב היה ריק. בשעה 12:00 נכנס לחנות בחור צעיר שנראה לחוץ 'אחי, נתקעתי' אמר הבחור 'אשתי ילדה אתמול, ואני חייב לקנות מכונת כביסה דחוף לפני שבת, אבל יש לי כרגע רק 2000 ש"ח במזומן, והמכונה הכי זולה שלך עולה 3000 ₪ אשלים בעוד כמה ימים, עזור לי'

אלי הסתכל על המכונת כביסה המבוקשת, וידע שאם ימכור אותה באלפיים ש"ח, הוא יפסיד כסף, והוא הרי חייב להשיג עשרת אלפים שקלים במהרה. אבל כשהביט בעיניים העייפות של האב הטרי, הוא החליט לבטוח בקב"ה 'קח אותה באלפיים לא צריך להשלים, מזל טוב ושתהיה לכם שבת שמחה' אמר אלי והעמיס את המכונת כביסה לרכב.

אלי ואשתו החליטו שהם יהיו שמחים בשבת ולא יתנו מקום לדאגות, עם כל הכבוד לחובות ולכסף שצריך לתת לבעל הנכס בתוך כמה ימים, השבת מעל לכל ולא שייך צרה ויגון ביום מנוחתינו! השבת עברה על אלי ומשפחתו בשלווה מדהימה, למרות שלא היה להם מושג מאיפה יגיע הכסף בימים הקרובים?

כעבור כמה ימים כשעננת האיום של בעל הנכס עדיין חיה ובועטת.. הטלפון של אלי צלצל, על הקו היה אחיו הגדול, שחי בחו"ל שנים רבות והקשר ביניהם היה רופף, 'אלי' אמר האח בהתרגשות, 'תקשיב לסיפור מטורף, אתמול הייתי בבית הכנסת בניו יורק, והתיישב לידי בחור ישראלי צעיר. התחלנו לדבר, והוא סיפר לי שאשתו ילדה בארץ לפני כמה ימים, אלי הקשיב בסקרנות, ואחיו המשיך: 'התחלנו לדבר והוא סיפר לי בהתלהבות על איזה בעל חנות צדיק בישראל שמכר לו מכונת כביסה בהפסד, רק כדי שלמשפחה שלו תהיה מכונת כביסה, כשהוא הוציא מהכיס את הקבלה מהחנות כדי להראות לי את השם של המקום, ראיתי את השם שלך ואת שם המשפחה שלנו'

אלי שתק בהלם מוחלט. אחיו צחק בהתרגשות ואמר: 'תבין, הבחור הישראלי הזה, הוא איש מוכשר מאוד, שהגיע לכאן כדי לחתום איתי על שותפות חדשה. ברגע שהבנו שאתה אחי הקטן, הוא התרגש כל כך מהחסד שעשית איתו בלי לדעת מי הוא? ולכן החליט לקנות ממך את כל המלאי של החנות, כדי לתרום למשפחות נזקקות בארץ. העברנו לך כבר הערב מקדמה של חמישים אלף דולר לחשבון'

השמחה של אלי הרקיעה שחקים והוא רץ לספר לאשתו על הנס, ושניהם תלו זאת בביטחון המלא שלהם בשבת קודש עת הסירו כל דאגה 'כשהתרכזו' אך ורק בשבת, וכן בחסד שעשה אלי, כשנתן את המכונת כביסה, פחות מהשווי שלה, רק כדי לא לצער יהודי, מבלי לדעת בכלל שהוא איש עסקים ושותפו לעתיד של אחיו.

לפני מספר שנים נקלע אדם אחד לחובות כבדים והחליט לבקר ביבשת אמריקה, שם יחזר בבתי עשירים ואולי יתמזל מזלו ויקבל סכומים נדיבים לכיסוי חובותיו ואולי אף סכומים ש"יסדרו" אותו לתקופה ארוכה. הוא לקח חופש מהעבודה וטס לחו"ל. למרות שהיה עובד מצטיין, מנהל העבודה שלו, לא אהב אותו בלשון המעטה, הוא חיפש כל העת להרע לו וניסה לא אחת לפטרו, אך לא מצא עילה לכך, שכן היה כאמור עובד, שכל בעלים היה רוצה אצלו אחד כזה בחברה.

כשהגיע לארה"ב והתאכסן במלונו, גילה שקית, הוא פתח את שקית האשפה וגילה להפתעתו שטרות שטרות של מאה דולר מסודרים ולפי המבט הראשוני, נראה שמדובר בסכום כביר!. הוא כל כך התרגש שהכניס את השקית לתוך חדרו והחל לספור וראה שאכן מדובר בסכומים עצומים. הוא לא האמין שממש ביום הנחיתה יקרום חלומו עור וגידים! הוא הרים טלפון לאשתו ובישר לה שהתמזל מזלם וכבר מחר ישוב ארצה ב"ה.

כעבור שעה שמע דפיקות על דלת חדרו במלון, היו אלו שוטרים ששאלו אותו האם ראה במקרה כסף גדול ? 'לא ראיתי' השיב 'אתה בטוח שלא ראית?' שאלו שוב השוטרים ודרשו לערוך חיפוש בחדרו. הם חיפשו בכל פינה ולא מצאו דבר, וכבר רצו לצאת, לא לפני שהרימו את השמיכה מעל מיטתו וגילו 'אוצר' 'מה זה?' שאלו השוטרים

'זה שלי' השיב 'אני איש עסקים ובאתי כאן למטרת עסקים' 'אנחנו רוצים לבדוק שהינך איש עסקים' דרשו השוטרים 'תן לנו בבקשה את מספר הטלפון במשרדך' כשהוא כולו רועד, מסר להם את מספר הטלפון של מקום עבודתו.

השוטרים התקשרו למשרדו ואתרע מזלו ומי שענה להם? היה לא אחר מאשר מנהל העבודה ששונא אותו. השוטרים התעניינו במצבו הכלכלי, ומנהל העבודה שידע שהעובד שלו נסע לאמריקה כדי לפשוט יד בבתי גבירים כאחד העניים, שמח על ההזדמנות להפילו בפח, הוא לא ידע שמאחורי הקול בטלפון נמצא שוטר, הוא היה בטוח שזה אחד הגבירים , והחליט לספר לאותו 'גביר' מהצד השני של הטלפון, שהוא כלל לא עני ועל כן השיב לשוטר: 'אל תאמינו לו! הוא בכלל לא עני, הוא איש עסקים עשיר מאד, יש לו כסף כמו חול' והשוטר מהצד השני אמר תודה וסיים את השיחה. השוטרים התנצלו בפניו ועזבו את חדרו. מנהל העבודה בישראל חכך ידיו בהנאה ושמח בלבו על שהצליח להפיל את העובד שלו. והעובד מצדו יצא מן הפח אל...הנחת.

לפעמים בחיים יש דבר שתקוע בגרון, המתן קמעא , חזק עצמך באמונה ותראה איך שהדברים יסתדרו בסופו של דבר, ובאופן פרדוקסלי, דווקא זה ש"תקוע" לך, הוא הוא המזור עבורך.

אברך ממונטריאול נוהג בימות החורף, להחנות את מכוניתו בערב שבת, סמוך לבית המדרש בו הוא מתפלל, כדי שיוכל לשוב במכוניתו במוצאי שבת, לאחר תפילת ערבית.

באחד הימים ניגש אליו גבאי בית המדרש, המתפקד גם כאיש 'הצלה', ואמר לאותו אברך כי רכב ההצלה שלו במוסך, ושאל אם יאות זמנית להפקיד את מפתחות רכבו? כדי שבמקרה ותהיה קריאה באמצע השבת, יוכל מיד להציל נפשות, האברך היסס, לא כל כך התאים לו לתת את מכוניתו היקרה בידי אנשים אחרים ועוד למשימות הצלה 'מי יודע מה יעשו לרכב שלי?!' חשב בלבו.

הוא חש אי נוחות לסרב לגבאי שאותו הוא מכיר כבר שנים, הוא התחבט בדבר, עד שהמחשבה אודות ''מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה'' הכריעה ובסופו של דבר השיב בחיוב והעביר את המפתחות לידי הגבאי

בערב שבת האחרונה לפני קבלת שבת, קיבל המתנדב בקשר קריאה להצלה. הוא קפץ ממקומו היישר לרכבו של האברך, אל הכתובת היעודה האברך שראה את רכבו יוצא מהחניה, שמח על זכותו לסייע להציל נפש מישראל.

בתום התפילה, כששב לביתו, נודע לו כי בתו התינוקת בלעה חרוז גדול שנתקע בגרונה, והיא החלה להכחיל. אשתו מיהרה להזעיק את ההצלה, שהגיעו ברכבו של בעלה... אותו אחד שהשאיל את רכבו לגבאי, שהגיע במהרה למקום והצליח לשחרר את החרוז בדקה ה-99 כשהילדה כבר היתה כחולה ובסכנה!. למחרת בירך האב ברכת הגומל .מתנדב ה'הצלה' סיפר לאבי התינוקת כי לולא הרכב שהעמיד לרשותו כשקיבל את הקריאה, לא היתה נשארת התינוקת בחיים! ולמעשה המצווה שעשה הצילה את בתו.

במשפחה אחת, הבת הקטנה חלתה במחלה קשה ועברה טיפולים שונים עד שלא נותרה ברירה והיו חייבים לנתח. אך למשפחה לא היתה יכולת כלכלית לשלם לרופא פרטי. ומי שאינו משלם לרופא פרטי נאלץ לחכות מספר חודשים דבר העלול לסכן את החולה, מה גם שאחרי שיקבע התור, יגיע יום הניתוח ו"על המזל" איזה סטאג'ר שיהיה באותה משמרת יבצע את הניתוח עם כל המשמעויות שבדבר...

באחד הערבים כשישבו כל המשפחה יחדיו, אמר האבא כי במשך שנים חסך כסף בתוך קופה בביתו, בכל שבוע היה מפריש סכומים קטנים לטובת הקופה, והסכומים הקטנים האלו הצטברו ויש בקופה הקטנה הזו כבר חמשת אלפים דולר! וזה סכום שאפשר לשלם לרופא פרטי לבצע את הניתוח. כולם שמחו שנמצא פתרון ומזור לבת החולה, וכבר תכננו למצוא במהרה רופא מנתח ולשלם לו כדי שיחיש את הניתוח ואיתו את התקווה.

ואכן אב המשפחה לא ביזבז זמן ונתן את מלוא הכסף לבתו. יום למחרת עת מחפשים רופא מנתח מתאים, פגשה הבת החולה את אחותה הגדולה וראתה אותה בוכה. וכששאלה לפשר ההתייפחות? נענתה כי היא כידוע עומדת לחתן את בתה ואין בידה אפילו מעט שקלים לדברים הבסיסיים. האחות החולה שהיתה אשה טובה, חשבה מיד על הפיספוס - אילולא היתה נכנסת לניתוח אצל רופא פרטי ודאי יכולה היתה לעזור לאחותה הגדולה ולכלה. יודעת היא שהמתנה של מספר חודשים ואח"כ ניתוח בידי סטאג'ר צעיר יכול לסכן את חייה. כשהיא כולה מיוסרת וקרועה רגשית, ביקשה מבעלה לגשת לרב הצדיק כדי לשתף אותו ברגשותיהם, והרב אמר שאין מפסידים ממצווה שעושים ועליהם לתת את הכסף לאחות הגדולה לטובת חתונת בתה.

ברגשות מעורבים, לקחה החולה את כל הכסף שחסך אביה במשך שנים ונתנה לאחותה הגדולה לצרכי החתונה. כמובן שאחרי שנשארו בלי פרוטה נאלצו להמתין זמן רב לניתוח וכשהגיע היום המיוחל "נפל" להם בדיוק באותו יום, משמרת של מנתח סטאג'ר עולה חדש צעיר, והכל היה נראה אבוד משהו. לא מדובר על ניתוח פשוט, שולי, על כף המאזניים חיים ומוות! ועכשיו הכל בידי הסטאג'ר השם ישמור ויציל!

הסטאג'ר ביצע את הניתוח, ולתדהמת כולם גם מצד משפחת החולה וגם מצד הצוות המקצועי של בית החולים , איכות הניתוח היתה מן הגבוהות שנראו עד אותו זמן ובצדם גם השלכות משמעותיות לגבי החולה שהחלימה ומצבה הלך והשתפר מיום ליום עד שהבריאה לחלוטין. אותו סטאג'ר שביצע את הניתוח זכה לשבחים כבירים, השמועה עשתה לה כנפיים ובכל הארץ דיברו על אותו ניתוח ובעיקר על אותו מנתח מוכשר שביצועיו באותו ניתוח שמו אותו על מפת הרופאים הבכירים בארץ עוד בתחילת דרכו. אותו רופא מספר עד היום שבזכות הניתוח הנ"ל התקדם במהרה והפך למנתח מבוקש וידוע. והמצווה שעשתה אותה חולה גרמה לרווח בכל הצדדים, לרבות אצל הרופא, וכמו שאמר להם רבם - "אין מפסידים ממצווה שעושים" .

מסופר על רבי חיים עוזר גרודזיז'נסקי זצ"ל

שנתקשה בדין אשה עגונה שבאה לדין לפניו בכדי להתירה להינשא, וככל שטרח ויגע לא עלה בידו מה לפסוק לה. לכן ביקש ממנה שתבוא למחרת.

בלילה בא אליו בחלום הסנדלר שבעירו ואמר לו שבקשר להלכה של העגונה עיין בספר פלוני ובפוסקים באלמוני.

מיד התעורר, קם נטל ידיו ופתח את הספרים ומצא את ההלכה המדוייקת לאשה העגונה להתירה. אולם הרב רצה לדעת מנין ידע הסנדלר הזה את הפוסקים שדברו בהלכה זו? ביקש שיקראו לו, אמרו לו שהאדם נפטר מכבר. הלך הרב לחפץ חיים זצ"ל בראדין וספר לו כל הענין. אמר לו החפץ חיים: "זה לא פלא, אותו סנדלר מכיר אני אותו מקרוב אשר היה תורם לישיבות ואברכים, ומכיוון שיש לו חלק בתורה לכן כעת הוא זוכה שבשמים מגלים לו רזי התורה.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולעומר בן אורלי ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשיראל בת מלכה **ולרפואת** הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודותן אלחנן בן רחל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחרות בת שרה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלח בן מרים ויזהבה בת זכיה וסימי בת מרים ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנון ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידה בת פאבל ואמנון בן זהבה ועזיז בן משאללה

ערך וכתב : יוסף רן **ליצירת קשר ולקבלת העלון במייל או בוואטסאפ: sefiran8@gmail.com 054-3120151**